

Hordy porst.

Knjez porst při palcu tykny sej zloty pjeršćen. Pjeršćen měješe krasne wóčko. Wóčko blyskotaše so kaž po wodže slónco.

Tuž bu porst hordy a wohlada so do druhich. Wón džeše: „Ja sym wosobniši hač wy wšitecy.“ Na to rozhněwachu so tamne porsty na njeho. Pale rjekny: „Tež my so do tebjě wogladamy.“

Tři dny na so hroznje činjachu. Na štwórty dzeń pak cheyše sebi tón hordačk kwěrtku wušćipnyć. Ale pale džeše: „Ja ěi njepomham, dokelž so tak naduwaš.“ Tak hordak kwětku njedósta.

Na pjaty dzeń cheyše sebi jablučko wotšćipnyć. Ale žadyn porst njepomhaše. Tuž dyrbješe so horduch tež jabluka wostajić.

Na šesty dzeń by so rad wumyl. Ale druge njepomhachu. Tuž wosta mazany.

Nětko spózna, zo sam ničeho započec njemóže. Běše jemu žel, zo bě hordy byl. Běše jara zrudny a prošese wo wodaće. Porsty jemu wodachu. A běchu wšitecy zaso jara dobri. B.

Mali mudračkojo.

Wučer: „Što to rěka, palenc a druge sylne napoje činja čłowjeka porunjo skoćeću?“

Wićazec Jurij: „To rěka, čłowjek wazy potom po štyrjoch!“ H.

Mała Herta so na swjedženju swjatyh jandželow pěstow maćerje praša: „Što dha džens jandželki činja?“ Mać praji: „To je džensa tajki swjedžen za nje, kaž twoje narodniny.“ Wjesele Herta měni: „Ach nětk wěm, to jandželki džensa w njebjesach šokolodu pija, kaž ja, hdyž mam narodniny.“

M. S.

Stare wěrnosće w nowej drasće.

Při lutyh jara dobrych dnjach
So njerjad lehnje we wutrobach.

Wulki dar a małki džak —
To pak być ma nawopak.

Hdžež krošik dosaha,
Tam lutuj šesnaka!

Hdyž Bón ěi twoje srjódki spori,
Dha khudoba ěe njezamori.

Čezka próca za mlóde —
Lóžki pokoj na stare.

Štó zbožowny je woprawdže?
Štóž druhim zbože plahuje.

Radyserb.

Hudańčka.

Kotre skočo drasći ludźi derje.
Njeskorži, hdyž so 'mu drasta bjerje?

Što bluwa tajke bluwanki,
Kiž rady jěmy na khlěbi?

Što ani z nosom ani z hubu njedycha,
Pak sebi trěbny wodych z wody
dobywa?

Radyserb.

Pilnym zhudarjam.

Wuzhudanja:

Tón jedyn je nórt, tón tamón trón.—

W městačku Kana běše kwas.
Žnjeńcy cheedza rjany čas,
Wojak trjeba za mječ pas,
Judaša je zhrabnył djas. —

W drjewje je, so hiba a tola žiwe
njeje — to je čěsto. — — —

Nastawk »W Delnjej Łužicy«
z džensnišim skónčamy. Slubjeny
žiwjenjoběh a skutki našeho wulkeho
basnika Jakuba Čišinskeho přińdu
w jednym z přichodnych čislow. W přichodnym čisle započinamy tež z krasnej
hodownej bajku »Jědleńka«. Za džensniše božemje!

Wuj.

Za časopis zamołwity učer Jurij Stodeńk w Pančicach.
Čiše Smolerjec knihišćerņe w Serbskim Domje w Budyšinje.